ΖΑΪΜΑΙ

Μία τῶν ἐνωρὶς διαπρεψασῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκογενειῶν εἶναι καὶ ἡ τῶν Ζαίμη. Ὁ πρῶτος δ' ἀρχηγὸς αὐτῆς ὑπηρέτησέ ποτε κατὰ Φραντζῆν (1) τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐτιμήθη διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ Ζαίμη, συμαίνοντος τιμαριοῦχον. Πρῶτος δ' ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης ἀνεδείχθη Προεστὼς τῶν Καλαβρύτων τῷ 1730 ὁ Φίλιππος Ζαίμης· ἀλλ' οὗτος πολλὴν διάθεσιν, φαίνεται, δὲν εἶχε νὰ ἐξυπηρετήσῃ πανταχοῦ καὶ πάντοτε τυφλῶς τὰς ὀρέξεις τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως· ὅθεν ἐνέπνευσεν, ὅσον ἐδύνατο τοῖς ἐγκόνοις του ἔρωτα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος των καὶ μῖσος κατὰ τῆς τυραννίας.

Τούτου δ' ἕνεκα εἷς μὲν υἱὸς, ἡ συγγενὴς τοῦ Προεστοῦ τούτου Κωνσταντῖνος, κατηγορηθεὶς ὡς ἐλευθεριάζων, ἐθανατώθη διὰ Σουλτανικῆς διαταγῆς πρὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐπαναστάσεως τοῦ 1769· ἀλλὰ τοῦτο κατ' οὐδὲν ἐκώλυσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ θανατωθέντος Παναγιώτην Ζαίμην νὰ συνομώσῃ μετὰ τῶν Κρεββατᾶ, Μπενάκη καὶ ἄλλων, νὰ ἐπικαλεσθῶσι δι' ἀναφορᾶς των τὴν συνδρομὴν τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης, Αὐτοκράτορος τῶν Ῥώσσων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των.

Ἀποτυχούσης τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης, ὁ Παναγιώτης Ζαίμης, κατέφυγεν εἰς Ζάκυνθον μετὰ τῆς οἰκογενείας του· ἐξασφαλίσας δ' αὐτὴν ἐκεῖσε, μετέβη εἰς

(1) Ἰδὲ Φραντζῆ ἐπιτ. Ἱστορ. Ἑλλ. Ἐπ. Τόμ. ά. Σ. 7 καὶ Τόμ. δ'. Σ. 124.